

Taula

7	PER DIR-HO D'ALGUNA MANERA
9	Els platerets de la balança
11	EL MÓN I LA PARAULA
13	vint-i-u de juny
15	Hi ha una tarda, fredíssima, d'hivern...
17	Arriben, atzaroses, talment restes...
19	Recordo, perfectament, ulls àvids d'infant...
21	Neruda se'ns havia anticipat...
23	<i>Que reste-t-il de nos amours</i>
25	els cels dels divendres
27	estampa nocturna
29	Talment el llamp sobtat i bell...
31	<i>The best years of our lives</i>
33	Ara ja sé, certeses que conhorten...
35	Alejandra, Alejandra
37	les roses
39	si més no
41	Hi ha, segur, un cim...
43	regional Lleida-Pirineus Barcelona (20:58)
45	Com esbrinar-ne últimes raons...
47	eternitat
49	d'oca a oca
51	Amb quina nitidesa encara rebrota, mut...

53	Hi torno sovint, massa sovint...
55	nus i desenllaç
57	Els tinc, suposo que com tothom...
59	perspectiva
61	ARA, JUST ARA
63	màgia, gairebé
65	A TALL D'EPÍLEG
67	Viure una altra vida...
69	Nota final

Els platerets de la balança

Pesa, com pesa, el que ja ha estat dit
de mil maneres diferents,

però la necessitat de tornar-ho a intentar,
de dir-ho ni que sigui
amb un gram més de fondària
acaba decantant, sempre, els platerets
de l'àvida balança.

Potser vull dir que ja està tot dit,
que ja l'hem sondada, a bastament,
infatigablement, la fosquíssima gola
d'aquest pou insondable.

Potser no tan sols per això, però,
precisament per això,
aquesta sempre darrera pedra:

tot el nostre delit,
tots els nostres
inguaribles neguits,

amb ella.

vint-i-u de juny

Ja és ben sabut,
sabem dels paradisos just
quan els perdem i arriba, nítida, la consciència:
ja no ens creixeran parpelles
per a aquella irrepetible llum.

Jo no en vaig perdre un, jo
vaig perdre el paradís.

El gran rapinyaire va devorar, una a una,
totes les molletes, inútilment:
no es pot tornar a un lloc
d'on no s'ha acabat mai de marxar.

Però, tanmateix, aquells moments, intuïcions...,
uns versos, un raucar
de granotes, el remoreig, pacient,
d'aquest safareig sense ribes,

aquesta primera nit d'estiu, per exemple,

giren, bellíssimes, les constel·lacions,
segueixen girant, audibles gairebé,
aquells insomnes cavallets de la infantesa.

Antonio Machado

Hi ha una tarda, fredíssima, d'hivern,
i hi ha una aula trista d'una trista escola,
i una pluja, lenta, rere els vidres,
i un nen amb un quadern, el dibuix
d'un tigre a la portada, i la promesa
inalienable dels nous mons, verges, curiosament
guardats a les butxaques.

El poeta ja ha fixat, eterna,
la pluja d'aquesta tarda
freda d'hivern, regalimant rere els vidres.

Però el nen encara no ho sap.

Uns anys, una altra eternitat després,
el nen i un home es retroben
en la precisa melangia dels versos.

L'home duu, potser, un clauer
i una cartera a la butxaca,

el nen encara duu, indemne, tota
la tendresa del món a la mirada.

© del text: Josep Civit i Mateu, 2025
© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2025
Sant Salvador, 8 – 25005 Lleida
www.pageseditors.cat
editorial@pageseditors.cat
Primera edició: abril de 2025
ISBN: 978-84-1303-633-5
DL: 217-2025
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

✦ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.